

Resultat tilveie i Landstinget, naar der først blev nebsat et Fællesudvalg i Genhold til Forandring, foretagne i Folkethinget; det var dette, jeg sagde; jeg har aldeles ikke glemte, hvorledes Sagen staaer. Jeg skal altfaa tillade mig at benytte mig af den Ret, jeg har til at behandle Sagen her i Rigsdagen. Fjænd jeg gaar ind paa dennes Enkeltheder, skal jeg forøvrigt tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om de Ytringer, der ere fremkomne fra et Par ærede Medlemmer. Man har sagt, at man vilde være den Samme i Rigsdagen som i Rigsraadet, og at man derfor burde stemme i Rigsdagen, hvad man havde stemt i Rigsraadet. Dette er efter min Mening en Sætning, der ingenlunde er rigtig. Man kan i Rigsraadet have stemt for Et og Andet, fordi man under de daværende Omstændigheder erkjendte, at Sagen ikke kunde komme videre under den Regjering, der da var, medmindre der først forelaa et Botum fra Rigsraadet, idet nemlig Regjeringen ikke vilde bringe Sagen ind for Rigsdagen, fjænd den havde dette Botum fra Rigsraadet, og man kan derfor have bidraget til i Rigsraadet at bringe et bestemt Resultat tilveie, som er heelt forskjelligt fra, hvad man i og for sig anseer for ønskeligt, at der foreligger, naar Sagen er endelig færdig. Derfor kan det være aldeles berettiget, og for mit Vedkommende paaftaaer jeg, at jeg har havt fuldstændig Ret til at stille mig, som jeg har stillet mig, idet jeg i Rigsraadet har stemt for Noget, som jeg ikke anfaaer for i og for sig ønskeligt, blot ledet af den Betragtning, at der ikke var Andet at gjøre end at faae et Botum af Rigsraadet for at faae Sagen ind i Rigsdagen, medens jeg derimod i Rigsdagen vil stemme derimod. Jeg har ogsaa i Rigsraadet aabent udtalt, at jeg ikke vilde binde mig paa denne Maade, men at jeg vilde forbeholde mig fuldkommen Frihed til at stemme i Rigsdagen anderledes, end jeg havde stemt i Rigsraadet. Forsaavidt ærede Medlemmer have fremsat den Betragtning, som jeg omtaler, skal jeg dog ikke benægte, at den kan være ghyldig for dem, men de have ikke Ret til at udtale den som en almeenghyldig Sætning, som Alle skulle høre sig for. Jeg forbeholder mig enhver Frihed lige-

overfor en saadan Udtalelse. — Der er dernæst en anden Ytring, som jeg ikke kan lade gaae umodsagt hen, fjænd den er omtalt af Andre, hvorfor jeg imidlertid skal gjøre det saa kort som muligt. Der er blevet sagt, at det vilde spille et heelt Mars Arbeide, hvis vi foretog nogen- somhelst Forandring i det Forslag, som her foreligger. Det er allerede af flere ærede Talere blevet paavist, at dette ikke er sandt; thi, dersom vi nu foretog Forandring, saa kan Sagen om en meget kort Tid blive forelagt Rigsraadet, atter om en temmelig kort Tid komme igjen ind i Rigsdagen, og da bringes tilende, hvis Enighed opnaaes, accurat ligesaa tidligt, som den kan det, hvis vi nu høre os for det Træk, hvorunder vi nu arbeide, og gaar villigt ind paa det foreliggende Forslag. Denne Usandhed kan jeg ikke unblade at modsig, den tjener kun til at forvirre Begreberne omkring i Landet, saa at det faaer Udsende af, som om de, der ville paatale det, som de ansee for rigtigt og gavnligt for Fædrelandet, i Grunden virke imod Fædrelandets Vel, ved at virke til at beholde den uhykkelige Stilling, hvori vi nu befinde os med de to Forsatninger.

Al de enkelte foreliggende Endringsforslag skal jeg ikke her omtale mere end eet. Jeg har været med til at stille forskjellige Forslag; men der er eet, som idag er blevet omtalt af en anden af Forslagsstillerne, og som jeg egentlig sætter meest Priis paa at faae vedtaget. Jeg hører til dem, der betragte denne Sag aldeles saaledes, som Kjendsgjerningerne vise den. Jeg veed, at der er et Rigsraad; det nytter ikke, at jeg og Andre betvivle dets Ret til at bestaae; det bestaaer, og her er en Magt, der tvinger os til at høre os under den Anskuelse, at det bestaaer med Rette. Jeg har derfor den Formening, at det er en Nødvendighed, at der gjøres en Indrømmelse fra det Standpunkt, som af den store Mængde her i Landet er blevet anseet for at være det rette, nemlig 5te Juni Grundlovens Standpunkt, med Hensyn til det Punkt, der har været omtalt saameget og er blevet det eneste store Stridspunkt i Rigsraadets Behandling af Sagen, nemlig Landstingets Sammensætning, — at der er en Nødvendighed for at gjøre en Indrømmelse til dette Rigsraad, der er saa mæg-